

skulle prøve at indføre en ordning, så indfødsretslovforslag behandles nøjagtig på samme måde, vi behandler alle andre lovforslag.

Jeg har siddet og lyttet til indlægget fra fru Dorte Bennedsen, der nu gennem mange år har været Socialdemokratiets ordfører på dette område, og jeg synes egentlig, fru Dorte Bennedsen virker helt upåvirket af situationen og af, hvad der egentlig rører sig i befolkningen med hensyn til det at tildele dansk statsborgerskab. Jeg gætter på, at også fru Dorte Bennedsen i sin valgkreds og ude rundt omkring, hvor hun mødes med folk, møder bekymringen over, hvor let det er at opnå dansk statsborgerskab.

Så vil jeg også lige spørge om en anden ting, og det er vedrørende anonymisering. Jeg går da ikke ud fra, at fru Dorte Bennedsen er indstillet på, at Folketinget helt skal køres ud på et sidespor, når der tildeles dansk statsborgerskab. Det må fortsat være sådan ...

Formanden:

Ja tak!

Poul Nødgaard (DF)

Lyser lampen rødt? Det havde jeg slet ikke set. Undskyld, formand.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at jeg kan da godt overveje fremover at gå på talerstolen og sige: Som det fremgår af betænkningen, støtter Socialdemokratiet forslaget, som det foreligger.

Hvad baglandet angår, må jeg sige til hr. Poul Nødgaard: Nej, jeg møder det faktisk meget, meget sjældent, og når jeg sætter mig ned og prøver at forklare folk, hvad det handler om, og hvordan vi gør, og jeg prøver at forklare reglerne, finder jeg i modsætning til hr. Nødgaard forståelse for det. Men hvis man spørger på den rigtige måde, som jeg har indtryk af, at hr. Poul Nødgaard gør, får man selvfølgelig også de set med egne øjne rigtige svar.

Om anonymisering: Nej, jeg ønsker ikke anonymisering. Jeg ønsker ikke – og det er det, jeg har forsøgt at forklare både her i salen og i udvalget, hvor jeg gerne vil fortsætte diskussionen – at tvinge nogen til noget, hvad angår bemærkninger. Men jeg synes, vi alle kan have en interesse i, at vi ikke kommer til at hænge personer ud på en uheldig måde, for det hele bliver jo lagt ud på nettet. Det er jo ikke de pågældendes ansvar, ansvaret er vores, og jeg synes, vi skal op-

føre os ordentligt over for folk, også selv om vi piller dem ud af forslaget.

Formanden:

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal på CD's vegne i denne omgang kun forholde mig til det rent principielle.

Hr. John Vinther optog det udtryk, jeg havde brugt kort forinden, nemlig at et dansk statsborgerskab skulle være et blåt stempel, hvilket jeg meddelte, at det ifølge vor mening ikke er. Det forekommer mig, at hr. John Vinther lever i en fjern fortid, men det behøver man jo ikke at gøre, selv om man betegner sig som værende konservativ.

I den fjerne fortid, nemlig da jeg var ung, var det sådan her i landet, at statsborgerskabet på en måde var et blåt stempel. Man kunne nemlig få det frataget, man kunne få det frakendt ved dom. Hvis man havde forbrudt sig over en bestemt grænse, kunne man miste statsborgerskabet og alt, hvad dertil hører, f.eks. stemmeret. Men det har vi, som det civiliserede samfund i stadig udvikling vi er, heldigvis for længst afskaffet. I dag kan man ikke miste sit statsborgerskab, hvis man én gang har fået det, og alene det må være bevis på, at der ikke er tale om en blåstempling.

Jeg ved ikke, om hr. John Vinther føler sig blåstemplet. Jeg føler det ikke, selv om jeg formentlig har fået mit danske statsborgerskab på ganske samme måde som hr. John Vinther, nemlig som en naturgiven ting ved fødslen. Men jeg føler ikke, at jeg dermed er godkendt. Jeg kan gøre mig umage hver dag for fortsat at være det, men jeg er ikke godkendt én gang for alle.

Begrebet statsborgerskab har jo skiftet karakter i løbet af de sidste 30-40-50 år. I dag er der godt nok som før nogle rettigheder, der er forbundet med nogle pligter, men det er først og fremmest en absolut nødvendighed for at kunne gerere sig som et frit menneske i denne verden, f.eks. have mulighed for at få et pas og kunne rejse frit rundt i verden, hvilket i øvrigt som en selvfølge burde være en del af menneskerettighederne. Det er dét, et statsborgerskab er beregnet til.

Så synes jeg i øvrigt, at jeg vil bakke fuldstændig op bag fru Dorte Bennedsen i hendes fremstilling af den syge tankegang, det er, når hr. Nødgaard taler om normalt tænkende danskere. Jeg ved ikke, hvad det er for et begreb, og jeg